

[vraag 1]

In de oprichtingsakte lijkt een tegenstrijdigheid te zitten tussen artikel 10 en artikel 23 lid 7. Artikel 10 sluit een verplichting voor leden tot aanvullende stortingen uit, terwijl artikel 23 lid 7 bij een negatieve algemene reserve — wanneer overschotten niet toereikend zijn — kennelijk wél tot aanvullende stortingen kan leiden.

Kan het DB bevestigen dat een lid onder geen enkele omstandigheid op grond van artikel 23 lid 7 verplicht kan worden tot een aanvullende storting zonder zijn instemming? En zo ja, waarom wordt dat dan niet expliciet en juridisch ondubbelzinnig in de statuten vastgelegd, bijvoorbeeld door te bepalen dat artikel 10 bij strijdigheid prevaleert?

[Antwoord 1]

Er zit geen tegenstrijdigheid tussen beide artikelen.

Artikel 10 heeft externe werking en speelt bij ontbinding van de coöperatie. In dit artikel wordt eigenlijk de UA-vorm uitgelegd. Derden kunnen de waterschappen dus niet aanspreken voor schulden van de coöperatie, en niet voor eventuele tekorten bij ontbinding.

Artikel 23.7 heeft interne werking (zelfbinding). Hierin verplichten de waterschappen als leden van de coöperatie zich om ervoor te zorgen dat de coöperatie over voldoende middelen beschikt om te kunnen functioneren. In de praktijk zal het gaan om het verstrekken van een hogere contributie (begroting) of om een (achteraf, jaarrekening) aanvullende bijdrage op de vastgestelde contributie en daarvoor is een unaniem besluit van de AV nodig. Alle waterschappen hebben hier dus zeggenschap over via hun bestuurder in de AV.

[vraag 2]

Mijn tweede punt betreft het Directiereglement. In de stukken wordt daarnaar verwezen, maar het maakt geen deel uit van de stukken die aan het AB ter instemming worden voorgelegd. Kan het Directiereglement alsnog vóór de besluitvorming in het AB worden verstrekt, zodat duidelijk is welke bevoegdheden aan de directie worden toegekend?

[Antwoord 2]

Zie bijlage.